

westycji uruchomienia produkcji niezbędnego zaplecza surowcowego, kadr produkcyjnych oraz zagadnienia terminów oddawania do eksploatacji nowych zdolności produkcyjnych z zakładami kooperującymi, właściwego skoordynowania w czasie realizacji inwestycji z inwestycjami współzależnymi i towarzyszącymi itp.

2. Komórki programowania inwestycji zjednoczeń (jednostek równorzędnych) powinny podejmować badania i prowadzić prace zmierzające do zwiększenia efektywności inwestycji oraz obniżki kosztów inwestycji, m. in. w drodze inicjowania nowych typowych rozwiązań projektowych, stosowania zunifikowanych elementów budowlanych i instalacyjnych itp.

3. Komórki programowania inwestycji zjednoczeń (jednostek równorzędnych) powinny również analizować prace podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych w zakresie rozliczania zakończonych i przekazanych do eksploatacji inwestycji, a w szczególności opracowania rozliczeń:

- 1) z wykonania zadań inwestycyjnych i oddawania do użytku zdolności produkcyjnych lub usługowych bądź innych efektów,
- 2) z zagospodarowania oddanych do użytku zadań inwestycyjnych i osiągania planowanych efektów gospodarczych.

§ 12. 1. Komórki programowania inwestycji zjednoczeń organizują w zakresie swego działania współpracę z:

- 1) wojewódzkimi komisjami planowania gospodarczego oraz innymi jednostkami koordynacji regionalnej,
- 2) zjednoczeniami i przedsiębiorstwami kooperującymi w zakresie produkcji (usług) danej branży,
- 3) właściwymi centralami handlu zagranicznego współpracującymi z danym zjednoczeniem w zakresie dostaw maszyn i urządzeń z importu.

2. Współpraca z właściwymi wojewódzkimi komisjami planowania gospodarczego powinna polegać na bieżącym konsultowaniu i uzgadnianiu programów inwestycyjnych danego zjednoczenia z punktu widzenia potrzeb i zadań kompleksowego programu rozwoju danego regionu (województwa) w ramach terenowej koordynacji inwestycji.

3. Współpraca z innymi zjednoczeniami i przedsiębiorstwami danej branży oraz branż pokrewnych powinna polegać na wzajemnym konsultowaniu i uzgadnianiu programów inwestycyjnych z punktu widzenia wspólnych potrzeb kontrahentów oraz na podejmowaniu w uzasadnionych wypadkach wypadkach wspólnych kompleksowych przedsięwzięć inwestycyjnych.

4. W zjednoczeniach wiodących w ramach porozumień branżowych działalność w zakresie programowania inwestycji powinna objąć całokształt zagadnień inwestycyjnych wszystkich jednostek organizacyjnych uczestniczących w danym porozumieniu branżowym.

5. Komórki programowania inwestycji zjednoczeń prowadzą całokształt prac danego zjednoczenia w zakresie programowania inwestycji dla potrzeb Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej bądź współpracują w tej dziedzinie z właściwą komórką organizacyjną zjednoczenia.

§ 13. 1. Do zakresu prac w dziedzinie programowania inwestycji w przedsiębiorstwach należą następujące podstawowe zadania:

- 1) ustalenie stanu posiadanych mocy produkcyjnych, stopnia ich aktualnego wykorzystania oraz możliwości wzrostu w drodze przedsięwzięć pozainwestycyjnych,
- 2) określenie potrzeb w dziedzinie inwestycji modernizacyjnych i odtworzeniowych w nawiązaniu do planów wzrostu mocy produkcyjnych przedsiębiorstwa,
- 3) gromadzenie i opracowywanie innych dokumentów i analiz z zakresu działalności przedsiębiorstw dla potrzeb programowania inwestycji zjednoczenia, niezbędnych do ustalenia właściwych generalnych założeń inwestycji.

2. Zainteresowane przedsiębiorstwa powinny utrzymywać w miarę potrzeby operatywne kontakty z organami branżowej i terenowej koordynacji inwestycji w zakresie zagadnień programowania inwestycji.

§ 14. Do zakresu działania ministerstw (urzędów centralnych) w dziedzinie programowania inwestycji należą następujące podstawowe zadania:

- 1) organizowanie współpracy międzyresortowej i międzybranżowej w zakresie programowania inwestycji oraz koordynacja ząebiających się w tej dziedzinie prac poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej,
- 2) inicjowanie, analizowanie i nadzorowanie prac zjednoczeń w dziedzinie programowania inwestycji oraz, zgodnie z obowiązującymi przepisami, opiniowanie lub zaawieranie generalnych założeń inwestycji,
- 3) koordynacja prac podległych i nadzorowanych przez dane ministerstwo jednostek w dziedzinie programowania inwestycji, łącznie z pracami metodologicznymi, a także organizowanie wymiany doświadczeń między zjednoczeniami w tej dziedzinie,
- 4) inicjowanie, organizowanie i prowadzenie w uzasadnionych wypadkach, na podstawie odpowiednich porozumień, prac w dziedzinie programowania inwestycji o zasięgu międzyresortowym,
- 5) współpraca z organami terenowej koordynacji inwestycji w zakresie inwestycji programowanych i realizowanych przez jednostki organizacyjne resortu.

§ 15. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym dostosowanie w niezbędnym zakresie form organizacyjnych i zadań komórek programowania inwestycji spółdzielczości do zasad ustalonych niniejszym zarządzeniem.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
S. Jędrychowski

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 24 kwietnia 1965 r.

w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez organy administracji lasów komunalnych.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. z 1959 r. Nr 15, poz. 79 i Nr 69, poz. 434 oraz z 1961 r. Nr 7,

poz. 46) oraz § 2 ust. 1 i 2 zarządzenia nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 października 1961 r. w sprawie nadania niektórym organom administracji państwowej uprawnień do

nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski z 1961 r. Nr 78, poz. 327 i z 1963 r. Nr 68, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatów karnych uprawniony jest personel administracji leśnej jednostek podległych nadzorowi Ministra Gospodarki Komunalnej.

§ 2. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane tylko na podstawie imiennego

upoważnienia wydanego na piśmie przez właściwy do spraw gospodarki komunalnej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) i jedynie za oznaczone w upoważnieniu czyny z zakresu szkodnictwa leśnego, ochrony przyrody, ochrony przeciwpożarowej oraz utrzymania czystości i porządku, popełnione na terenach lasów komunalnych.

§ 3. Nakładanie i ściąganie grzywien w drodze mandatu karnego może być stosowane za następujące czyny w wysokości niżej podanej:

1. Wykroczenia przeciwko przepisom o szkodnictwie leśnym i polnym:

- 1) wydobywanie w lesie żywicy lub soku brzoźowego — mandat w wysokości 30 zł (z wyjątkiem wypadków wyrządzenia większej szkody i zachodzącej wobec tego potrzeby dochodzenia odszkodowania),
- 2) zdzieranie kory z drzew, nacinanie drzew w lesie lub uszkodzenie ich w inny sposób — mandat w wysokości 30 zł (z wyjątkiem wypadków wyrządzenia większej szkody i zachodzącej wobec tego potrzeby dochodzenia odszkodowania),
- 3) niszczenie w lesie sadzonek lub mrowisk — mandat w wysokości 50 zł,
- 4) zwożenie do lasu kamieni, śmieci, nieczystości lub padli-

ny, jak też wszelkiego rodzaju inne zanieczyszczenie lasu — mandat w wysokości od 25 do 100 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia,

- 5) przechodzenie przez las w miejscach zabronionych — mandat w wysokości 30 zł,
- 6) przejazd przez las w miejscach zabronionych — mandat w wysokości 50 zł,
- 7) zbieranie w lesie w miejscach niedozwolonych lub też bez posiadania wymaganego zezwolenia kory, wiórów, darni, trawy, wrzosu, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców lub ziół — mandat w wysokości 15 zł.

Podstawa prawna: art. 9, 10 i 12 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. z 1937 r. Nr 30, poz. 224 i z 1956 r. Nr 6, poz. 30).

2. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przeciwpożarowej:

- 1) porzucanie na terenie lasów, wrzosowisk, suchych łąk i torfowisk oraz w odległości do 100 m od nich nie ugaszonych zapalek i niedopałków papierosowych — mandat w wysokości 50 zł (z wyjątkiem wypadku spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności),
- 2) rozniecanie ognisk na terenach wymienionych w pkt 1, pozostawianie lub przenoszenie palących się lub tlących

przedmiotów, korzystanie z płomienia otwartego, jak również spalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych — mandat w wysokości 100 zł (z wyjątkiem wypadku spowodowania pożaru i zachodzącej w związku z tym odpowiedzialności),

- 3) przejazd przez wymienione w pkt 1 tereny ciągnikiem bez zabezpieczenia rur wydechowych iskrochronami — mandat w wysokości 100 zł.

Podstawa prawna: art. 29 i 35 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) w związku z § 1 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303).

3. Wykroczenia przeciwko przepisom o ochronie przyrody:

- 1) nabywanie i zbywanie roślin podlegających ochronie — mandat w wysokości 50 zł,
- 2) zanieczyszczenie otoczenia pomników przyrody — mandat w wysokości od 50 zł do 100 zł w zależności od stopnia zanieczyszczenia,
- 3) uszkodzenie rosnących w stanie dzikim roślin chronionych nie powodujące ich zniszczenia — mandat w wysokości 30 zł,
- 4) niszczenie gniazd ptaków, dokonywane sporadycznie — mandat w wysokości 50 zł,
- 5) przebywanie na terenach objętych ochroną, na których obowiązuje zakaz przebywania — mandat w wysokości 50 zł,
- 6) zrywanie lub usuwanie ze stanowisk (wykopywanie) rosnących w stanie dzikim chronionych roślin, dokonywane sporadycznie — mandat w wysokości 50 zł, a jeżeli czyn popełniono w celach zarobkowych — mandat w wysokości 100 zł,
- 7) wybieranie jaj z gniazd ptasich, dokonywane sporadycznie — mandat w wysokości 30 zł, a jeżeli czyn posiada cechy procederu lub dotyczy gatunku wyjątkowo cennego na danym terenie — mandat w wysokości 100 zł,
- 8) dokonywanie w obiektach podlegających ochronie zmian, jak np.:
 - a) zrzucanie głazów w górach — mandat w wysokości 30 zł,
 - b) niszczenie gleby polegające na zdarcie jej warstwy na powierzchni do 1 m² — mandat w wysokości 50 zł,
 - c) płoszenie zwierząt — mandat w wysokości 20 zł,
 - d) zakłócanie ciszy na terenach, na których wprowadzono taki zakaz — mandat w wysokości 20 zł,
 - e) zanieczyszczenie wody — mandat w wysokości 50 zł,
 - f) niszczenie skał przez robienie znaków lub napisów albo przez odłupywanie, niszczenie tworów naciekowych w jaskiniach — mandat w wysokości 30 zł,

- g) obozowanie poza miejscami do tego przeznaczonymi — mandat w wysokości 50 zł,
- h) prowadzenie handlu okrężnego w miejscach objętych takim zakazem — mandat w wysokości 50 zł,

- i) używanie pojazdów mechanicznych i konnych poza drogami wyznaczonymi do tego celu — mandat w wysokości 30 zł,
- j) zbiór owoców roślin runa w miejscach, w których jest to zabronione — mandat w wysokości 50 zł.

Podstawa prawna: art. 28 i 29 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) w związku z rozporządzeniami, zarządzeniami i orzeczeniami wydanymi na podstawie art. 12—15 i 18 wymienionej ustawy, a także rozporządzeniami i zarządzeniami utrzymanymi w mocy zgodnie z art. 33 tej ustawy.

4. Wykroczenia przeciwko przepisom o utrzymaniu czystości i porządku:

uszkodzenie urządzeń przeznaczonych do utrzymania czystości — mandat w wysokości 50 zł.

Podstawa prawna: art. 14 pkt 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167).

§ 4. 1. Ewidencję wydanych upoważnień do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego prowadzi właściwy do spraw gospodarki komunalnej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

2. Bloczki mandatów karnych dla członków personelu administracji leśnej (§ 1) upoważnionych do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego wydają właściwe do spraw gospodarki komunalnej organy prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych tam, gdzie mają one własną obsługę budżetowo-rachunkową; w razie prowadzenia obsługi budżetowo-rachunkowej w zakresie gospodarki komunalnej przez organy do spraw budżetowo-gospodarczych prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych, wydawania bloczków mandatów karnych będą dokonywały te organy.

3. Organy wymienione w ust. 2 prowadzą rejestr przychodu i rozchodu bloczków mandatów karnych przeznaczonych dla członków personelu administracji leśnej (§ 1) oraz zaopatrują ich w druki, zawiadamiające o nałożeniu mandatu karnego na sprawcę wykroczenia, który wyraża zgodę na zapłacenie grzywny, lecz nie ma możliwości natychmiastowego jej uiszczenia.

4. Wpływy z mandatów karnych upoważnieni członkowie personelu administracji leśnej (§ 1) wpłacają niezwłocznie bezpośrednio lub drogą pocztową na dochód budżetu właściwych powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: S. Sroka

105

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 kwietnia 1965 r.

uchylające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 16 stycznia 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 11, poz. 63).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

106

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 kwietnia 1965 r.

uchylające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 30 października 1953 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1404).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing